

Ami jó, az eladható

Wita a fűszerpaprika körül

Szinte állandó kiegészítő jelzője lett a szegedi fűszerpaprikának, hogy világhíres. Iskolákban is tanítják, hogy a termék nagyobbik részét külföld veszi meg. Ebből azonban az az egyszerű tény is következik, hogy a külföldi piacok igen erősen beszélnek, mennyit termeljünk belőle. Bizonytalan piac mellett raktárra termelni nem érdemes, mert az árakra leggyakrabban azonnali szükség van az országban is, meg a termelőnek is. Most éppen rossz szelek járnak, huzatos a világpiac: azt mondja a földolgozó ipar, idén a kevesebb is elég lesz.

1.

Eddig igen egyszerű a képlet, föllebbezni nem is érdemes, de ha egy asztal mellé ülnek a termelők és a paprikamalom emberei, akkora vita kerekedik mégis, hogy követni is nehéz. Olyan kemény mondatok is elhangzottak a szegedi körzet paprikatermelőinek társulási ülésén a múlt héten, hogy lélektani hadviselés folyik a termelők ellen, mert a szerencsétlen piaci helyzet következményeit rájuk akarják hárítani. A földolgozók viszont azt mondják, jó szándékuknak nagyobb bizonyítékát még soha nem adták, hiszen arra az átmeneti egy esztendőre, amiről számítások szerint szó lehet, ötezer forintot fizetnek minden tervben szereplő hektár után, ha nem paprikával ültetik be. Meghaladja erőnköt, hogy ebben a kiéleződött beszélgetésben döntő szót mondjunk, de ha eddig minden rezdülésre figyeltünk tájunk valóban híres fűszernövényének alkalmankénti vitájában, kötelességünknek érezzük most is, hogy legalább összefoglaljuk a vitát.

A termelők azért hadakoznak a visszafelkészítés ellen, mert párhuzamos példák sorát tudják felsorakoztatni: évekként elszórt volt arról, hogy nem éri meg nekünk cukorrépát termelnünk, tehát ne termeljünk olyan sokat, mostanában újra buzdítást hallanak; a hagymáról is mondták többször is, nincs piaca, legjobb, ha lemondunk róla, most azt hallani, minden mennyiség eladható; szőlő szóra ez a fordulat állt be a baromfityesztés esetében is. Más, hasonlóan súlyos nyomatóka is van érveiknek. Akkor a változások mentek végbe állami pénzek befektetésével a termelés és szállítás korszerűsítésében, amekkorára azelőtt nem volt példa. Nyilván arra számított az állam, amikor beleölt a pénz-

zét, hogy visszakapja majd, de ha nem használjuk ki a berendezéseket, nem érdemeltük meg a támogatást. Jogos érvek ezek, de a piac kontrája előtt nem állhatnak meg: ha nem tudjuk eladni rendszeresen a paprikát, akkor nem szabad újabb költségek árán fölösleget termelni.

Az erős kontrának is lehet rekontrája. A paprikaipar magyarozatára avval választottak a termelők, ők úgy tudják, a jó paprikának változatlanul van híre is, piaca is. A szegedi paprika változatlanul állja és nyeri a versenyt még az olcsóbban termelő spanyolok portékájával szemben is, ha jó. Ha viszont nem jó, akkor valahol elrontották. Csökkentsék ott a termőterületeket, ahol a gyöngébbet termelik. Ennek a gondolatmenetnek az igazát se lehet félreolteni, mert valóban arról van szó, hogy egy-két évben rosszul sikerült a paprika, erősebb változtatásra lett volna szükség. Hamut hintett fejére egyik-másik gazdaság képviselője a tanácskozáson, elismerve, hogy ők is mentek fűhöz-fához, vegye át a földolgozó azt is, amiről mindketten tudták, hogy jó fűszer nem lehet belőle.

2.

Ellentmondás tehát van bőven, kölcsönösségi alapon akár megbékélést is hirdettek volna, de nem jutottunk még az érvek végére. Valamelyik fölmérés vagy iránymutató tanulmány körzetekre osztotta a szegedi termőterületet, és azt javasolja, hogy a Szeged környéki homokvidéken szüneteltessék a termelést. Az analógia megingatja a hajtású egyezik a makói hagymára tett évekként elszórt javaslatlalt: ott is azt akarták, azon a tájon hagyjanak föl vele, amelyik a legjobb hagymát adja. A termelők egyértelműen mondják, ha igaz, hogy a jó paprikának van csak jó piaca, akkor éppen ezen a területen bűn abba hagyni.

Sokszor hangoztatjuk azt is, átrendeződött a világ gazdasági élete, aki az újabb és újabb hatásokkal nem akarja figyelembe venni, egyszerűen elvérzik. Még nem állt meg az a gyorslíft, amelyik az olaj árát viszi egyre magasabbra, pedig az olajjal működő paprikaszárítók már az elmúlt szezonban súlyos ráfízest hoztak. Az következik ebből, aki nem tudja a hirtelen változó körülményeket gyorsan változó termelési vagy földolgozási módokkal követni, annak súlyos következményekkel kell szembenéznie. Nem receptet akarunk most sem adni arra, hogy mit kell itt tenni, csak felsoroljuk, ami el-

hangzott. Régen sok munkával és kevés befektetéssel termelték a paprikát. Most olajat használnak az utóérelésre és a szárításra — hatalmas tételeket —, azelőtt egyszerűen kiakasztották az eresz alá, és az őszi napra bízták az érlelést is, szikkasztást is. Akármennyi jó lenne ide visszatérni, nem lehet, mert nincs rá munkaerő. Arra azonban oda kell figyelnünk, ami a termelési rendszer összefoglaló beszámolásában így olvasható: „A szikkasztókapacitás (7560 tonna), kihasználtsága 55,9 százalék, meglehetősen alacsony.” Tudnunk kell, hogy a szikkasztók is állami pénzből segédlettel épültek, és egy részük a lehető legolcsóbb terménergival működik, aki ezt nem használja ki, az legalább ne panszkojon. Az a célja a dolognak, hogy a maga mentésére az is tud fölhozni valamit, mert ezek a szikkasztók tökéletesítésre szorulnak. Nem mi mondjuk, ez is a tanácskozáson hangzott el: változtatni kell a szikkasztók belső rendszerén, hogy az olcsó energiát valóban föl tudjuk használni. A kutatók is előálltak a maguk javaslataival. Ha az utóérelés és a szárítás okozza a legnagyobb gondot az olaj drágulása miatt, akkor mindenképpen korai fajtákat kell termelni, mert azok lényegesen olcsóbban, lényegesen jobb minőséget adhatnak. Az is elhangzott, ami sajnos frázisként jön már elő sok könyökön, pedig arany igazság: ne a mennyiséget hajszojunk, ha az gyöngye és eladhatatlan, hanem a lehető legjobb paprikát termeljünk.

3.

A tanácskozás befejeződött, de a vita még tart. Egy dologban mindenképpen a termelők mellé kell állnunk: ha egy termelési ágazatra nézve súlyos változások tapasztalhatók a világpiacra, a megoldások keresésébe azonnal be kell vonni a termelőket is.

Ha arról van szó, hogy a jó paprika eladható, a rossz viszont nem, tudnia kell minden intézkedőnek, hogy a termelő tud csak jó paprikát adni az iparnak. A szegedi társulásba tömörült gazdaságok vezetőinek és szakembereinek legnagyobb panasza, hogy sorsdöntő tanácskozásokra éppen azokat nem hívják meg, akik a régi hírű jó paprika termelése múlik.

Horváth Dezső

Jubiláló fémkombinát

A cserepoveci fémkombinát több mint 30 országba exportálja termékeit. Fennállásának 25. évfordulóját a 10 milliódodik tonna acél olvasztásával ünnepelte. Az üzem kollektívája az országban először állított elő lemezcacélt a távoli Északon használt gázvezetékek szá-

mára. Jelenleg is a vállalat szállítja a Togliatti, Moszkvai és Gorkiji Autógyárnak a lemezcacélok.

A cserepoveci fémkombinát negyedszázados jubileumát az ország legnagyobb acélkonverteres üzemének munkabeállítással ünnepelte.

Ritka lelet

A bolgár állam ősi fővárosának — Pliszkanának — ásátásainál a régészek érdekes leletre bukkantak: egy rézpénzre, amelyet I. Nikephoros bizánci császár uralkodása idején verettek. Ez eddig az egyetlen bizánci pénzérme, amelyet bolgár földön találtak. Néhány hasonló érme található a leingrádi Ermitázs és a British Múzeum kollektívájában.

KISZ-alapszervezet — tagsága fele gyesen

Huszonkét tagja van a Rövid- és Kööttáru Nagykereskedelmi Vállalat KISZ-szervezetének, 11-en mentek közülük gyermekgondozási segélyre. Főleg nők dolgoznak a RÖVIKÓT-nél, sok a gyermekes fiatal. A vállalati központból 13-an tagjai a KISZ-nek, a lerakatból 9-en. A szervezeti életet nehezíti, hogy a különböző rendezvények előtt bonyodalmas időpontegyeztetés szükséges, hogy akkorra tegyék a taggyűléseket, vitákat, amikor mindenki ráér.

Az alapszervezet beszámoló taggyűlésén Süle Éva KISZ-titkár elmondta, a nehézségek ellenére igyekeztek — több-kevesebb sikerrel — tartalmas mozgalmi munkát végezni. Mivel nem túl nagy létszámú az alapszervezet, a politikai képzést a vállalati pártalapszervezettel közösen biztosítják. Ezenkívül közép- és felsőfokú politikai képzésben is részt vesznek néhányan. A városi KISZ-bizottság aktivistájaként is dolgozik a KISZ-titkár, egyik városa pedig a KPVD SZ megyei bizottságában vállalt munkát.

Részt vettek tavaly a Forradalmi Ifjúsági Napok rendezvényein, s nyáron a Szegedi Ifjúsági Napokon is. Nyugdíjas-találkozót szerveztek, 36 órányi társadalmi munkát végeztek. Nem sikerült minden tervezett akciót megvalósítani, elmaradt az úttörő-ifiveztő munka, s az idén — a tapasztalatlan új dolgozók nagy száma miatt — a munkaversenymozgalomban sem vett részt a központ KISZ-eseit is tömörítő szocialista brigád.

Munkahelyi olimpiát rendeztek, s tollaslabdaversenyt is voltak az alapszervezet tagjai. Nem épült fel a lerakati raktár mellett tervezett sportpálya: mint kiderült, részben a pénz, részben egyes érdekeltek restsége akadályozta a már évek óta minden akcióprogramban szereplő pálya megépítését.

Jó a kapcsolatuk a KISZ-cseknek a vállalati pártalapszervezettel és a gazdasági vezetőkkel. A vállalati pártvezetőséget dr. Jankó Lászlóné, a gazdasági vezetőket dr. Polyvas Csaba igazgató képviselte a beszámoló taggyűlésen. Az alapszervezet egyik legsikeresebb rendezvénye az volt, amikor a kereskedelmi osztályvezető tájékoztatót tartott a vállalat gazdasági helyzetéről.

Elhangzott a beszámolóban, hogy a KISZ-szervezet nem élt jogaival a fiatalok jutalmazásának és a továbbtanulási igényeinek elbírálásakor. Kérdeztük: mi van emögött? Kiderült, a KISZ-es korú dolgozók létszámához képest kevesen tagjai az ifjúsági szövetségnek. Emiatt a korábbi vezetők szemében „nem volt kelendő súlya” a KISZ-nek.

Összetett kérdés a továbbtanulni szándékozók támogatása. Dr. Polyvas Csaba szerint mindenkit támogatnak, akinek komolyak a szándékai. Igen ám, de mi alapján döntik el előre, az engedély elbírálásakor, mégis kinek komolyak és kinek nem a tanulási szándékai? Ha jó a személyzeti munka, ezt el lehet dönteni, vélekedett az igazgató. A dolgozók továbbtanulásán pedig nemcsak nyert, veszíthet is a vállalat. Ha valaki „lemorzsolódik” két év után, akkor hiába vette igénybe a különböző kedvezményeket, tanulmányi szabadságot. Vállalatnak — nemcsak a

RÖVIKÓT-nek — ahhoz főzódik érdeke, hogy az általa használható szaktudás megszerzését támogassa.

Ugyancsak gond — és szintén nemcsak a RÖVIKÓT-nél — a családok bevonása a közös, mozgalmi munkába. Olyan rendezvényekre, közös kirándulásokra lenne szükség, ahová a családtagokat is el lehetne vinni. Ilyenre is volt példa az elmúlt évben, a siker azt bizonyítja, többször is lehetne hasonló szervezni.

A gyesen levők valamenynyien kaptak meghívót, de egy kivételével úgy érezték, a gyereknevelés nem hagy másfél órnyi időt, hogy részt vegyenek a beszámoló taggyűlésen. Egyetlen kismama jelent meg a tizhónapos Szilvia társaságában. A csöppség a maga módján többször is hozzászólt az elhangzottakhoz, s a vita szünetében kézzel kézre adták őt a leendő kismamák.

Az alapszervezet egyetlen férfitagja kérte, ne újítsák meg KISZ-tagságát. Két, gyesen levő kismama szintén így foglalt állást. A többiek elfogadhatóan teljesítették egyéni vállalásaikat, így továbbra is tagjai maradnak a KISZ-nek. Titkárnak ismét Süle Évát, vezetői tagoknak Váradi Máriát és Schmidtne Balog Margitot választották. A városi közgyűlésen Ambros Gabriella képviseli majd az alapszervezetet.

T. I.

Közületek, magánosok figyelem!

A Szeged városi Beruházási Vállalat a Szeged, Lomnici u. 109-149., Csongrádi sgt. 139., 141., Agyagos u. 20., 22., 26., Felsővárosi feketeföldek 153., Makkosházi u. 27., 29., Gát u. 2., 3., 4., Gyöngyvirág u. 19., 23., 27. sz. épületeket

versenytagyalás

útján 1981. március 14-én, 8 órakor értékesíti.

A részvétel feltételei a következők:

6 hónapos munkaviszony és állandó szegedi lakás, személyes megjelenés, helyszínen fizetendő óvadék 5000 Ft, Teljes vételár befizetése 3 napon belül. Amennyiben a befizetés nem történik meg, az óvadék felhasználásával ismételt versenytagyalásra bocsátjuk az épületeket. Felkérjük a vásárolni szándékozót, hogy az építmenyeket tekintse meg, mert az anyag minőségére és mennyiségére utólagos reklamációt elfogadni nem áll módunkban.

A versenytagyalás találkozási helye: Szeged, Csongrádi sgt. 141.

Az NDK-ból

Daruk négy kontinensen

A világ több mint száz kötőjében — Casablancában ugyanúgy, mint Rotterdam, ban, Rostockban, Rióban, Murmanszkban, vagy Hamburgban — eberswaldi rakodódaruk működnek. A Német Demokratikus Köztársaságnak ez a városkaja, Eberswalde, a helyi darugár korszerű termékeivel vált világhírűvé. A csak darugyártással foglalkozó üzemben három és félezren dolgoznak. Eberswaldban 1949 óta csaknem 3200 daruj készítették. Ezek 27 országban segítik a rakodást, az ki-

kötők, amelyeket ezekkel a darukkal szereltek fel, a rövid várakozási időről, a gyors átrakásról nevezetesen. A gyár konstruktőrei a jó hírnevet újabb, korszerű gyártmányok szerkezetével akarják megőrizni, sőt, öregbíteni. Az „Albatros” daru teljesítménye a korábbi típusokénál a kétszeresére nőtt, önsúlya pedig 220 tonnáról 183 tonnára csökkent. Szerkezetét a hagyományos módszerektől eltérően olyan elemekből készült, amelyek szükségtelemmé teszik a rakodóterek költséges korrózióvédelmét.

Lakberendezési áruházunkban Szeged, Dugonics tér II.

ezüst és arany ékszereket, dísz tárgyakat árusítunk

ÚJ KÉSZLET ÉRKEZETT.

A CSONGRÁD MEGYEI ZÖLDÉRT KIRENDELTSÉG

felvesz

gyakorlattal rendelkező AUTÓSZERELŐKET akkumulátortöltésben és -javításban gyakorlattal rendelkező VILLANYSZERELŐKET kisteljesítményű GÓZKAZANKEZELŐT, ÉPÍTŐIPARI SEGÉDMUNKÁSOKAT.

Jelentkezés: a vállalat Dorozsmaj út 41. szám alatti telephelyén, a munkaügyi csoportnál reggel 8-15 óráig.

Szegedi „C” kategóriás vállalat pályázatot hirdet

közgazdasági osztályvezetői és üzemgazdasági csoportvezetői

munkakör betöltésére. Követelmény: közgazdaságtudományi egyetem vagy számviteli főiskolai végzettség és legalább 3 éves vezetői gyakorlat. A pályázatban kérjük az eddigi tevékenység részletes megjelölését. Pályázatokat „Jó vezetőkétség” 603/12” jellegre a Sajtóházba kérjük leadni.